

[Alfred Hansen]

Om der er tekniske problemer, må det være op til ministeren og ministeriet at finde ud af. Hovedsagen er, at ministeren og socialdemokratiet har hjertet på rette sted, at de mener det alvorligt, når de taler om medindflydelse på sin egen arbejdsituation og medbestemmelse på sin arbejdsplads. Derfor vil jeg ikke kunne forestille mig, at der kunne være saglige begrundelser for – heller ikke fra regeringens side – at gå imod dette forslag.

Der er fra regeringens side lagt op til en lovpause i uddannelsesspørgsmål. Der er ikke varslet mange initiativer på uddannelsesområdet til forbedring af de uddannelsessøgendes økonomiske forhold eller til en lempelse af den restriktive adgangsbegrænsning.

Det giver mulighed for, at vi meget hurtigt i udvalget kan gøre dette forslag færdigt og få det vedtaget, så det kan komme til at virke i praksis.

Bertel Haarder (V):

Jeg må gøre opmærksom på, at det ikke er hr. Bertel Haarder, der har fremsat det forslag; det er fire partier, som har fremsat det, og disse fire partier er gået sammen om det, fordi disse fire partier tidligere har fremsat styrelseslovsforslag i fællesskab.

Da vi i foråret fremsatte styrelseslovsforslaget, fik vi af det radikale venstre at vide, at det var for omfattende, og at tiden ikke var inde til at tage en stor debat om styrelsesloven. Samtidig erklærede det radikale venstre, at man med hensyn til mindretalsbeskyttelsen var enig med forslagsstillerne. Derfor tog vi af hensyn til det radikale venstre dette lille hjørne ud for at få den lille sag klaret uden at hvirvle alting op. Nu får vi så at vide, at tiden ikke er inde til at tage denne sag isoleret frem, men at vi i stedet for må have en gennemgribende drøftelse af det hele.

Jeg forstår ikke noget af det, specielt ikke når man har lyttet til alle de andre ordførere, som faktisk har demonstreret en vældig pragmatisk holdning til sagen og sagt, at her er nok et problem, her er nok en bestemmelse, der ikke har virket efter hensigten, den må vi se at få rettet, hvis det kan gøres på en rigtig måde.

I betragtning af den holdning hos alle de andre ordførere vil jeg bede det radikale venstre – hvis det har tid til at høre efter – om, når vi skal have udvalgs møde her efter før-

stebehandlingen, da ikke at sylte forslaget ind i den tankegang, at nu skal vi have hvirvlet det hele op. Jeg vil virkelig indtrængende bede om, at vi nu prøver at holde os til det, vi tidligere har sagt om denne sag, det, der blev sagt så sent som i maj måned, nemlig at dette isolerede problem kan vi løse. Det vil jeg meget bede repræsentanten for det radikale venstre, som jeg håber følger os ind i undervisningsudvalget bagefter, om at lægge sig på sinde. Om ikke andet så ved at læse tidligere radikale taler om denne sag.

Det haster nemlig en hel del. Det er muligt, at man ikke kan nå at få en ændring til at gælde for det valg, der begynder på Københavns universitet om nogle uger, men det kunne i hvert fald nemt nå at gælde før det valg, som kommer på Danmarks tekniske højskole. Derfor vil jeg altså anmode om, at man forsøger at få denne sag igennem, får stillet spørgsmålene i dag, får svarene frem i næste uge, så vi kan få tredje behandling lige efter efterårsferien. Det skulle vi mageligt kunne nå, i betragtning af at forslaget er så beskedent, som det er.

Hvis det radikale venstre har en ændret formulering af forslaget, så lad os straks få forhandlet os frem til en ændret formulering. Jeg tror roligt, jeg kan sige på de fire forslagsstillende partiers vegne, at kan vi finde en formulering, der tilfredsstillende det radikale venstre og samtidig giver en øget sikring af mindretalsbeskyttelsen, så er vi straks rede til at lytte til forslaget. Vi håber bare, at der er sådanne forslag, og at det ikke blot fører til en almindelig udsættelse.

Jeg vil gerne sige til det radikale venstre, at hvis den pludselige ændring i holdningen skyldes, at jeg og fru Gerda Møller over for dagspressen, når vi er blevet spurgt, har sagt, at vi forventede, at det radikale venstre ville støtte denne sag, så vil jeg gerne undskylde, at jeg på forhånd har givet udtryk for sådanne forventninger. Hvis det har skabt surhed i den radikale gruppe, så lægger jeg mit hoved på et fad og serverer det for gruppen og siger: undskyld. Det skal ikke have lov til at ødelægge denne sag. Jeg lover aldrig at gøre det mere. Så synes jeg ikke, jeg kan gøre mere i sagens interesse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning